

som Thinget ogsaa kun med $\frac{3}{4}$ Stemmer kan vedtage at skulle finde Sted.

Vi gaae dernæst over til Fortsættelse af 2den Behandling af „Forflag til Lov om Afhændelsen af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods“. Det Affnit, som jeg først skal sætte under Forhandling, omfatter §§ 2 og 3; det vil nemlig ikke godt kunne lade sig gjøre, ved Discussionen at holde disse Paragrapher adskilte, idet der under Nr. 6 er stillet et Forflag til § 2, som staaer i en saadan Forbindelse med Forflagene til § 3, at det næsten er uundgaaeligt at omtale denne Paragraph ved Behandlingen af Forflaget under Nr. 6. Efterat saamange af Forflagene, som Følge af tidligere Afstemninger, ere bortfaldne, er der ikke længere nogen Bausfælgighed tilføede med Hensyn til Afstemningsmaaden. Det er en Selvfølge, at Udvalgets Fleertals Forflag til § 2 vil komme til Afstemning førend § 2, og at de Subamendements, som ere stillede til Udvalgets Fleertals Forflag, ville komme til Afslutning førend Forflaget selv. Den Orden, hvori Subamendementerne ville komme til Afstemning, skal jeg angive, nemlig, først Forflaget under Nr. 6, dernæst Forflaget under Nr. 4, og endelig Forflaget under Nr. 7.

Forinden imidlertid Forhandlingerne over disse 2 Paragrapher begynde, skal jeg give den høitagtede Indenrigsminister Ordet, da han ønsker at gjøre Thinget en Meddelelse.

Indenrigsministeren: Jeg har i dette Dieblsk modtaget et allerhøieste Rescript om den kongelige Bildtbanes Forhold, som jeg skal have den Ære at meddele Thinget ved at oplæse det. Hans Majestæt Kongen har under 1ste December rescriberet mig saaledes:

Ligesom vi i Almindelighed ikke ønske, at Nogen af Vore Undersaatter for Vor personlige Behageligheds Skyld udsættes for Ulempe, saaledes er det Os i Særdeleshed imod, at Landboerne i den Egn af Landet, hvori Vi selv have taget Bopæl, skulle i Os see Hindringen for deres Afgang til at nyde godt af, hvad der ved Lov maatte blive fastsat om Jagtrettens Afløsning i det øvrige Land.

Vi have derfor besluttet at give Afkald paa det, i Overensstemmelse med Vor Kunds-gjørelse af 30te Mai 1849 angaaende Civil-

listen, i det Rigsdagen nu forelagte Lovudkast om Jagtrettens Afløsning og Udøvelse tagne Forbehold i Henseende til den Os tilkommende Jagtret paa den kongelige Bildtbane samt paa Frederiksgave og Hlenstøfte Godser.

I Overensstemmelse hermed ville Vi have Dig overdraget at tilkjendegive Rigsdagen det Fornødne, og at besvirke den dertil svarende Ændring i det ved Samme under Behandling værende Lovudkast om Jagten.

Befalende Dig Gud!

Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 1ste Decbr. 1850.

Frederik R.

W. C. C. Spønnecl.

Umiddelbart efter Oplæsningen af ovenstaaende Rescript reiste samtlige Thingets Medlemmer sig, og udbragte et 3 Gange gjentaget: Kongen leve!

Formanden: Derefter gaae vi over til Behandlingen af det angivne Affnit.

Ordføreren: De Forandringer, som ere foreslaaede i §§ 2 og 3, har Udvalget ikke kunnet betragte som væsentlige. Hvad Forandringen i § 2 angaaer, da har det været Udvalgets Hensigt aldeles at slutte sig til den Grundtanke, som laa i det oprindelige Forflag; men, da man fandt, at dette Bestemmelse i § 2 tildeels er noget utydelig, og tildeels ogsaa kunde medføre endel Ulemper og Bausfælgigheder i enkelte Tilfælde, saaledes som det i Udvalgets Betænkning nærmere er udviklet, saa har man troet at burde gjøre Forflag til den forandrede Affattelse, som her foresligger. Hvad § 3 angaaer, da bestaaer den Forandring, som Udvalget har foreslaaet i denne Paragraph, alene deri, at man har villet fastholde den Regel, som tidligere har været fulgt, nemlig, at de paagældende Skjøder ikke skulde kunne thinglæses, forinden de ere paategnede af Justitsministeren. Som man i Betænkningen har anført, har man nemlig troet, at den modsatte Regel, som er fulgt i Lovforslaget, let kunde medføre adskillige Ulemper, og uden kunde man ikke finde Andet, end at det i sig selv var meest principmæssigt, at beholde hiin ældre Regel; thi det maa erindres, at